

F. t. l. om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteloven)

e, (fast ejendom), eller kulbrinteskatteloven, samt for hvert aktiv udlodningstidspunkt og handelsværdien på dette tidspunkt.

Boet skal efter nr. 3 også oplyse om, til hvem de skattepligtige aktiver er udloddet. Hvis boet efter de oplysninger, der skal gives efter nr. 2, ikke er skattefritaget, og udlodning er sket uden succession, skal dette angives i boopgørelsen. I modsat fald gælder formodningsreglen for, at der er sket succession.

Hvis boet efter de oplysninger, der skal gives efter nr. 2, er skattefritaget, skal det efter nr. 4 oplyses, om der ønskes afsluttende skatteansættelse efter § 13, og i bekræftende fald skal selvangivelse for mellemprioriden vedlægges.

Efter *stk. 3* skal boopgørelsen, hvis boet efter de oplysninger, der skal gives efter *stk. 2*, nr. 2, ikke er skattefritaget, ledsages af en selvangivelse for bobeskatningsperioden. Denne selvangivelse skal indholdsmæssigt svare til den selvangivelse, der skal indgives i de fuldt skattepligtige boer. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 85 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4 fastslår, at boopgørelsen i de begrænset skattepligtige boer er speciel derved, at boet ikke vilkårligt kan vælge en skæringsdag (inden for skiftelovgivningens rammer), men at skæringsdagen er lig den faktiske udlodningsdag for boets sidste aktiv. De øvrige aktiver anses for udloddet a conto på deres faktiske udlodningsdage. Der skal dog ikke ske indberetning til skattemyndighederne af sådanne a conto-udlodninger.

Til afsnit III

Afsnittet angår tilfælde, hvor et dødsbo udleveres til afdødes efterlevende ægtefælle. Der kan nævnes to hovedeksempler på anvendelsesområdet. Det ene er tilfælde, hvor den efterlevende ægtefælle går i uskiftet bo med førstafdødes livsarvinger. Det andet er tilfælde, hvor førstafdøde ikke har andre arvinger end ægtefællen.

Den grundlæggende forskel på beskatning efter afsnit II og afsnit III er, at beskatningen efter afsnit III foregår hos den efterlevende ægtefælle, mens der i afsnit II opstår et selvstændigt skattesubjekt, dødsboet.

Afsnit III omfatter tre kapitler. I kapitel 10 findes reglerne om beskatningen af den efterlevende ægtefælle både i førstafdødes dødsår og i de efterfølgende indkomstår.

Kapitel 11 omhandler tilfælde, hvor afdøde både efterlader sig fælleseje og/eller skilsmissesæreje, og fuldstændigt særeje. Denne situation resulterer ofte i, at fællesboet (bestående af det hidtidige fælleseje og skilsmissesæreje) udleveres til den efterlevende

ægtefælle til uskiftet bo, mens det fuldstændige særeje skiftes. Der opstår herved en regelkonflikt mellem afsnit II og kapitel 10. Denne regelkonflikt løses ved hjælp af særreglerne i kapitel 11.

Hvis et uskiftet bo vedvarer, indtil den længstlevende af ægtefællerne dør, behandles et sådant dødsbo skattemæssigt både efter de gældende og efter de her foreslåede regler som alle andre skiftede dødsboer. Der er ikke behov for særregler i denne lov herom.

Det uskiftede bo kan imidlertid også bringes til ophør ved skifte i den efterlevende ægtefælles levende live. I kapitel 12 findes regler om den skattemæssige behandling af denne situation.

Til kapitel 10

I dette kapitel findes reglerne om beskatning af den efterlevende ægtefælle, der overtager hele boet efter førstafdøde eller dog den altovervejende del deraf.

Kapitlet indledes med en bestemmelse i § 58, der afgrænser anvendelsesområdet over for anvendelsesområdet for afsnit II. Kapitlet omfatter derudover regler om beskatningen af den efterlevende ægtefælle i dødsåret og i de efterfølgende indkomstår, herunder regler om ægtefælless indtræden i afdødes skattemæssige stilling, skatteberegningsregler og regler om indtræden i afdødes henstandsordninger. Endelig findes der en bestemmelse om den skattemæssige behandling dels hos den efterlevende ægtefælle, dels hos modtageren, af udlodning fra et uskiftet bo.

Til § 58

Bestemmelsen afgrænser anvendelsesområdet for de efterfølgende regler i kapitel 10 over for anvendelsesområdet for afsnit II.

Som nævnt i de indledende bemærkninger til afsnittet er anvendelsesområdet grundlæggende set tvedtelt. Det ene anvendelsesområde er uskiftet bo. Det andet anvendelsesområde er tilfælde, hvor den førstafdøde ægtefælle ikke havde livsarvinger. Denne opdeling af anvendelsesområdet afspejler sig bl.a. derved, at kapitel 12 kun omfatter uskiftet bo. Når den efterlevende ægtefælle er eneste arving, fortsætter beskatningsreglerne i nærværende kapitel i princippet med at gælde uden afbrydelser frem til den efterlevende ægtefælles død, dog selvfølgelig forudsat at de ikke efter deres indhold konkret er ophørt med at gælde forinden.

Såvel afgrænsningen over for de skiftede boer som den interne afgrænsning af de uskiftede boer over for »nearvings-situationen« er en videreførelse af